

První zářijový prodloužený víkend (pátek až úterý) jsme opět vyrazili na tradiční, již čtvrtou, pánsko-dětskou, především cyklistickou, APALUCHU – tentokrát v počtu 8 dospělých + 9 dětí.

Zabrali jsme celý [penzion Selský Dvůr](#) v obci Cizkrajov, ležící na hranicích Čech a Moravy, na východním okraji nádherné oblasti zvané Česká Kanada.

Penzion byl příjemný a hlavně výborně řešený pro pobyt s dětmi. Uzavřený dvůr s pískovištěm a možností sezení, v koutě přístřešek s krbem, další krásné místnost zvaná konírna pro příjemné posezení v případě špatného počasí a za vraty velká oplocená zahrada s houpačkou a skluzavkou. Snídaně a večere se podávali v jídelně, která byla oddělena od příjemné hospůdky, kam se chodilo pro pívko a jiné..... Když k tomu přidáme příjemné majitele – co víc si přát.

Jelikož nám přálo počasí mohli jsme podnikat cyklovýlety do nádherného okolí.

V sobotu jsme vyrazili směrem na hrad Landštejn a dále kolem bizoní farmy Rožnov – mimochodem krásné místo uprostřed luk, které místní farmáři krásně opravují - kde jsme se zastavili nejen na pívko, ale i na vyjížd'ku přímo do ohrady s bizony v otevřeném autě.

Večer jsme rozdělali oheň v krbu a do komína jsme dali ohřát a douřit kus uzeného – to byla lahoda.....!

V neděli jsme jeli oklikou do Slavonic, kde jsem si dali obídek v příjemné Sklepácké restauraci Besídka s úžasnou místností pro děti. Po obědě jsme pokračovali na prohlídku vojenského opevnění z druhé sv. války spojené s návštěvou opraveného bunkru.

Na pondělí hlásili dešť, a tak jsme šli pěšky ca 2 km do vedlejší vesnice Dolní Bolíkov a odtud dvě stanice vlakem opět do Slavonic na prohlídku. Vylezli jsme po 177 točitých schodech na městskou věž s krásnou vyhlídkou a oběd jsme dali znovu v Besídce. Kolem 14 hod začalo poprchávat a o hodinu později přišla bouřka s lijákem, že jsme byli rádi za rozhodnutí jet dnes vlakem – jen Míra s Miškou jezdili někde po zdejších hvozdech. Vlakem jsme se dopravili zase zpět a ty 2 km jsme si dali pěkně v mírnějším dešti. Po příchodu na Penzion jsme se snažili dovolat Mírovi, ale bohužel byl nedostupný. Při pohledu na venkovní počasí, které se opět zhoršilo, jsme byli trochu nervózní, že se Míra neozývá, ale nakonec vše dobře dopadlo.

V úterý nastal čas balení a odjezdu. Protože se ale počasí umoudřilo a opět vykouklo sluníčko, tak David, Míra, já a děti jsme ještě vyjeli na kolech do nedalekých Dačic. Po obědě zpátky kolem Moravské Dyje a pak už opravdu odjezd.

Najezdili jsme přes 100 km (někteří méně a někteří více).

Vše proběhlo v naprostém klidu, děcka v rámci možností spolupracovala a dokonce i jedla (některá méně a jedno hodně☺) a navíc to krásné počasí – myslím, že naprostá spokojenost.

Závěrem bych rád poděkoval majitelům, rodině Budíčků, za příjemné chvíle prožité v jejich krásném penzionu.

Váš předseda